

[Wilhelm.]

interessant at se, hvordan regeringen, så længe det var et oppositionsforslag, bedømte den fidus, alene den med 10 pct.s afskrivningen, til at have en værdi for kapitalen på et sted mellem 700 og 800 mill. kr. Men i samme øjeblik det blev forligsstof, så kostede det, hævdede man pludselig, kun en tredjedel. Det siger noget om troværdigheden af de beregninger, man laver, og det er præcis det samme, man gør med beskæftigelseseffekterne. Jeg tror, det er mere pålideligt, når et medlem af skatteudvalget hævdede og stadig væk hævder, uanset hvem der er forslagsstillere, at den fidus har en værdi for kapitalen på ca. 900 mill. kr.

Så er der fradragsfidusen, som man solgte til VKQ her på det sidste, vedrørende parcelhus-ejerne. Jeg synes, der er grund til at efterlyse også hos initiativtagerne, hr. Christophersen, og hvem der ellers stod bag det dér: hvad er egentlig deres begrundelse for, at det ikke skulle være tilskud – det var galt nok – men at det oven i købet skulle udformes så asocialt, som det er fremgået af disse beregninger, at det skulle være en ny fradragsfidus? Vi har ikke hørt nogen som helst begrundelse, men den skulle altså trumfes igennem, og det fik man socialdemokratiets accept af.

Det kunne også være interessant at høre, om hr. Christophersen egentlig er enig med den socialdemokratiske ordfører, som sagde, at denne aftale er tidsbestemt. Det står der nemlig ikke noget om i skitsen, og det plejer at være sådan, at når socialdemokratiet dummer sig i forhandlingsnetterne, så kommer de til at betale for det bagefter. Der står ikke en lyd om, at den er tidsbestemt. Der står, at der skal indføres et fradrag for disse ting, og så står der: i årene 1978-80 skal det være begrænset til et provenu på 200 mill. kr. om året. Er hr. Christophersen enig i, at dette fradrag er tidsbestemt? Det er galt nok i forvejen, men det skulle da ikke undre mig, om den side af forligspartierne vil holde fast ved det, der faktisk står i aftalen.

Efter det sidste augustforlig var der i socialdemokratiet adskillig uro over regeringens udsalg, som man sagde, af partiets principper, mærkesager eller bare standpunkter. Det er der øjensynlig ikke denne gang, og det skyldes nok den simple kendsgerning, at der ikke længere er noget at holde udsalg over. Forretningen er for længst tom. Ethvert udsalg fra

den butik ville være i strid med konkurrence-lovens bestemmelser om falsk varebetegnelse m. v. Det ville således stride imod lovens § 5, stk. 1, hvorefter udsalg kun kan finde sted enten to gange om året i højst 1 måned eller én gang om året i højst 2 måneder. Denne bestemmelse har regeringen for længst udnyttet langt over bristepunktet.

Så kunne der jo være tale om udsalg efter stk. 2, som nævner supplerende muligheder i tilfælde af forretningens fuldstændige ophør som følge af konkurs, likvidation eller andet. Men det forudsætter, at udsalgsvarene skal være til stede, og en fortegnelse over dem skal være afleveret til den stedlige øvrighed senest 8 dage, før udsalget begynder, og det var som bekendt ikke tilfældet, hverken med udsalget over kapitalgevinsterne eller dagpengeordningen eller med tilbuddene vedrørende forbedrede afskrivninger eller nye skattefradragsfiduser.

LO-formanden har som sædvanlig spillet spillet og truede på et tidspunkt med, at hvis regeringen gav flere indrømmelser, og hvis ikke løftet om indgreb over for arbejdsfri kapitalgevinster nu blev indfriet, så måtte fagbevægelsen tage sin stilling til socialdemokratiet op til overvejelse. Det var der ikke noget nyt i.

Regeringen droppede indgreb over for kapitalgevinster og fortsatte indrømmelserne over for V, K og Q; det var der heller ikke noget nyt i. Man siger, at Thomas Nielsen derefter fik mundkurv på. Så kan man jo fundere på, om han var halvt bevidstløs eller han tværtimod var særlig kvik, da han ud igennem mundkurven vrængede følgende, jeg citerer:

»Vælgerne har selv valgt det folketing. Hvis man finder forligsresultatet dårligt, så må man næste gang tænke sig bedre om, før man går til valg.«

Som bekendt gik vælgerne sidste gang hen og gav socialdemokratiet en stor valgsejr.

Jeg tror snarere, det var bevidstløshed, end det var underfundighed, og det blev jo bestyret, da man så hans tv-optræden forleden aften: den naivitet, LO-formanden lagde for dagen med hensyn til indgreb over for kapitalgevinster, hvor det blad, hans medlemmer finansierer, og som han selv er bestyrelsesformand for, i sin leder i torsdags skrev, i øvrigt direkte lodret usandt, at der jo desværre ikke fandtes et flertal imod den slags indgreb. Hans udtrykkelige lykkefølelse over, at sygedagpengene i